

Czwartek 13 stycznia 2005

5. uważa, że proces redukcji zadłużenia publicznego powinien nabrać tempa i zostać pogłębiony w tych krajach, których rządy przestrzegają praw człowieka i zasad dobrych rządów oraz przyznają priorytet likwidacji ubóstwa;
6. podkreśla, że poprzednie inicjatywy, w tym poszerzona inicjatywa HIPC są wciąż nieadekwatne do bieżącego kontekstu gospodarczej globalizacji i podkreśla, że wszelkie takie inicjatywy należy uznać za krok w kierunku stopniowego zmniejszania całego zadłużenia;
7. podkreśla w związku z tym konieczność dostosowania obecnej inicjatywy HIPC, tak aby sprostać wymogom krajów, spełniających kryteria udziału w inicjatywie, które jeszcze nie osiągnęły punktu decyzyjnego z powodu skrajnej politycznej niestabilności, oraz podkreśla konieczność zapewnienia większej elastyczności również na innych płaszczyznach, takich jak długość okresu dowodowego, zawartość zarówno dowodów, jak i tymczasowych opracowań dotyczących strategii walki z ubóstwem oraz redukcja zadłużenia w okresie przejściowym;
8. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym przesunięcie terminu zakończenia inicjatywy HIPC na koniec roku 2006, co niektórym krajom spełniającym kryteria udziału w inicjatywie, w których zakończyły się konflikty, umożliwi rozpoczęcie pracy nad przygotowaniem niezbędnych dowodów w celu wzięcia udziału w inicjatywie; wzywa do dodatkowej redukcji zadłużenia koncentrującej się na pojednaniu oraz odbudowie infrastruktury w tych krajach, w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa pojawienia się kolejnych konfliktów;
9. uważa, że wszelkie dodatkowe fundusze uzyskane przez rządy dzięki redukcji zadłużenia powinny zostać przeznaczone na projekty społeczne w ramach planów uzgodnionych z donorami i społeczeństwem obywatelskim, tak aby zwiększyć wydatki socjalne w takich obszarach, jak edukacja podstawowa, podstawowa opieka zdrowotna oraz HIV/AIDS;
10. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do zapewnienia, poprzez efektywną koordynację działań w ramach grupy G8, Banku Światowego i MFW, aby żadnemu państwu, które naprawdę pragnie walczyć z ubóstwem, wprowadzać zasady dobrego rządzenia i realizować reformy gospodarcze nie odebrano szansy osiągnięcia Milenijnych Celów Rozwoju wskutek braku środków finansowych;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie AKP-UE, Unii Afrykańskiej, ONZ, Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu, Bankowi Światowemu oraz rządowi i parlamentom Państw Członkowskich.

P6_TA(2005)0009

Wyniki wyborów na Ukrainie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wyników wyborów na Ukrainie

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2003 r. ⁽¹⁾ w sprawie „Szerszej Europy — Sąsiedztwo: Nowe ramy dla stosunków z naszymi sąsiadami ze Wschodu i Południa”,
- uwzględniając swoje rezolucje dotyczące poprzednich tur wyborów prezydenckich na Ukrainie przyjęte w dniach 28 października 2004 r. ⁽²⁾ oraz 2 grudnia 2004 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając Umowę o Partnerstwie i Współpracy pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi a Ukrainą ⁽⁴⁾, która weszła w życie z dniem 1 marca 1998 r.,
- uwzględniając Wspólną Strategię Rady Europejskiej 1999/877/WPZiB w sprawie Ukrainy ⁽⁵⁾, przyjętą przez Radę Europejską w Helsinkach w dniu 11 grudnia 1999 r.,
- uwzględniając oświadczenie końcowe oraz zalecenia Parlamentarnej Komisji Współpracy UE-Ukraina z dnia 16 i 17 lutego 2004 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 506.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0046.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0074.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 49 z 19.2.1998, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 331 z 23.12.1999, str. 1. Wspólna Strategia zmieniona Wspólną Strategią 2003/897/WPZiB Rady Europejskiej z dnia 12 grudnia 2003 r. (Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 96).

Czwartek 13 styczeń 2005

- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie Europejskiej Polityki Sąsiedztwa (COM(2004)0373),
 - uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte na szczycie Unia Europejska-Ukraina w dniu 8 lipca 2004 r. w Hadze,
 - uwzględniając oświadczenia oraz wstępne wnioski i konkluzje międzynarodowej misji obserwującej wszystkie tury wyborów prezydenckich na Ukrainie,
 - uwzględniając decyzję Sądu Najwyższego Ukrainy o powtórzeniu drugiej tury wyborów prezydenckich w dniu 26 grudnia 2004 r., a także oświadczenie w sprawie ostatecznych wyników wyborów prezydenckich na Ukrainie wydane przez Centralną Komisję Wyborczą,
 - uwzględniając rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego Ukrainy w sprawie ważności powtórzonej tury wyborów prezydenckich w dniu 26 grudnia 2004 r.,
 - uwzględniając konkluzje szczytu Rady Europejskiej w Brukseli z dnia 17 grudnia 2004 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Europejska Polityka Sąsiedztwa uznaje europejskie aspiracje Ukrainy oraz znaczenie Ukrainy jako państwa silnie związanego historycznie, kulturowo i gospodarczo z Państwami Członkowskimi UE oraz mając na uwadze, że prawdziwe i zrównoważone partnerstwo może zostać rozwinięte wyłącznie w oparciu o wspólnie uznawane wartości, ze szczególnym uwzględnieniem demokracji, rządów prawa oraz poszanowania praw człowieka i obywatela,
- B. mając na uwadze, że sytuacja związana z dwiema pierwszymi turami wspomnianych wyborów doprowadziła na Ukrainie do poważnego kryzysu politycznego, a nawet do zagrożenia rozpadem państwa,
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska i jej Państwa Członkowskie podjęły bezzwłoczne kroki wysyłając na miejsce mediatorów oraz mając na uwadze, że wiodąca rola Unii Europejskiej, a w szczególności Parlamentu Europejskiego, miała istotne znaczenie w łagodzeniu napięć i działaniu na rzecz zakończenia kryzysu wyborczego i politycznego,
- D. mając na uwadze, że reforma konstytucyjna oraz związany z nią kompromis, osiągnięty w dniu 8 grudnia 2004 r., pomiędzy prezydentem Ukrainy Leonidem Kuczmą a opozycją na czele z Wiktorem Juszczenko zlikwidowały zagrożenie eskalacji napiętej sytuacji na Ukrainie, umożliwiły zażegnanie kryzysu politycznego oraz przygotowały podwaliny pod przeprowadzenie powtórzonej wolnej, sprawiedliwej i przejrzystej tury wyborów prezydenckich w dniu 26 grudnia 2004 r.,
- E. mając na uwadze, że ponad 300 tysięcy Ukraińców i 12 tysięcy cudzoziemców obecnych było w okręgach wyborczych w charakterze obserwatorów procesu wyborczego w ramach Międzynarodowej Misji Obserwacji Wyborów prowadzonej przez OBWE,
- F. mając na uwadze, że według słów obserwatorów wyborów oraz szefa ukraińskiej Centralnej Komisji Wyborczej nie zgłoszono żadnych istotniejszych problemów, a jedynie drobniejsze naruszenia nie mające wpływu na ważność i całościowy wynik wyborów,
- G. mając na uwadze, że ukraiński Sąd Najwyższy odrzucił wszystkie skargi wniesione przez pokonanego byłego premiera Janukowicza w celu unieważnienia wyborów z dnia 26 grudnia 2004 r.,
- H. mając na uwadze, że w dniu 10 stycznia 2005 r. Centralna Komisja Wyborcza ogłosiła wyniki ostateczne w układzie Juszczenko 52 % głosów — Janukowicz 44 % głosów,
- I. mając na uwadze, że społeczeństwo ukraińskie w sposób zdecydowany wykazało swoje przywiązanie do demokracji, rządów prawa oraz innych wartości stanowiących podstawę istnienia Unii Europejskiej,
- J. mając na uwadze, że Ukraina jasno potwierdziła chęć bycia częścią Europy oraz integracji z Unią Europejską w ramach podstawowych zasad i kryteriów unijnych,
- K. mając na uwadze, że pomiędzy siłami politycznymi osiągnięty został szeroki konsensus, a wewnętrzny kryzys polityczny rozwiązano z pełnym poszanowaniem zasad demokratycznych,

Czwartek 13 styczeń 2005

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt przeprowadzenia co do zasady uczciwych wyborów w dniu 26 grudnia 2004 r., a także wyraża satysfakcję w związku z uznaniem i wprowadzeniem w życie prawa obywateli ukraińskich do wolnego wyboru prezydenta, co stanowi o zwycięstwie demokratycznych wartości, instytucji oraz procedur na Ukrainie;
2. ponownie podkreśla rolę mediatorów, w tym Wysokiego Przedstawiciela UE ds. WPZiB, prezydentów Polski i Litwy oraz misji Parlamentu Europejskiego, w doprowadzeniu do pomyślnego zakończenia ukraińskiego kryzysu;
3. z zadowoleniem przyjmuje ustalenia Międzynarodowej Misji Obserwacji Wyborów OBWE/BIDIPC wskazujące, iż powtórzona druga tura wyborów prezydenckich na Ukrainie „znacznie zbliżyła to państwo do spełnienia standardów międzynarodowych”, a także przekazuje gratulacje narodowi ukraińskiemu, który bez użycia siły, dojrzałe i w oparciu o instytucje oraz prawa miejscowe osiągnął rozwiązanie kryzysu politycznego i wprowadził kraj na drogę ku demokracji i prawowitemu miejscu w europejskiej wspólnocie narodów demokratycznych;
4. przekazuje gratulacje Wiktorowi Juszczenko w związku z jego zwycięstwem w powtórzonej w dniu 26 grudnia 2004 r. turze wyborów prezydenckich, a także wzywa wszystkie strony do uznania wyników tychże wyborów; przekazuje również gratulacje narodowi ukraińskiemu oraz władzom państwowym w związku z działaniem w czasie kryzysu z grudnia 2004 r. w duchu obywatelskim i demokratycznym;
5. wzywa do szybkiego i sprawnego przekazania władzy, a także zwraca się do wybranego prezydenta o rychłe ustanowienie nowego rządu w celu zakończenia impasu politycznego;
6. wzywa nowe ukraińskie kierownictwo polityczne do wsparcia dążenia kraju do europejskich wartości i celów poprzez podjęcie kroków mających na celu promowanie demokracji, społeczeństwa obywatelskiego i rządów prawa, wznowienie reform wolnorynkowych oraz zniwelowanie podziałów politycznych;
7. wzywa nowo wybrane władze do zaangażowania się w szczególności w rozwój instytucji demokratycznych, zapewnienie wolności obywatelskich oraz stworzenie ram dla istnienia i właściwego funkcjonowania demokratycznej opozycji;
8. wyraża zaniepokojenie w związku z głębokimi podziałami w kraju oraz zaostrzonymi przez polityczny konflikt pomiędzy kandydatami rozłamami kulturowymi i regionalnymi wpływającymi na jedność państwa; wzywa wszystkich liderów politycznych, w tym także dawnych oponentów, do podjęcia starań w celu zmniejszenia rozdzwiewków i zreformowania państwa; uznaje utrzymujące się w kraju zagrożenie separatyzmem za nieakceptowalne i wyraża swoje oddanie sprawie integralności terytorialnej Ukrainy; wzywa wspólnotę międzynarodową do poparcia tychże aspiracji;
9. podtrzymuje swoje nieustanne poparcie, pomoc i zaangażowanie na rzecz ustanowienia przez naród ukraiński wolnego i otwartego systemu demokratycznego, stworzenia zdrowej gospodarki rynkowej i zajęcia prawowitego miejsca we wspólnocie narodów demokratycznych;
10. przypomina o duchu demokratycznym, jakim naród ukraiński wykazał się w czasie kryzysu politycznego w grudniu 2004 r.; wzywa Radę, Komisję oraz Państwa Członkowskie do wzięcia pod uwagę przy przyszłych kontaktach z Ukrainą oczekiwań i nadziei wzbudzonych poprzez bliskie zaangażowanie Unii Europejskiej w rozwiązanie konfliktu;
11. z zadowoleniem przyjmuje wysuniętą przez Radę propozycję wczesnego zorganizowania posiedzenia Rady ds. Współpracy UE-Ukraina w celu doprowadzenia do bezzwłocznego przyjęcia Planu Działania UE-Ukraina; wzywa Radę oraz Komisję do zaangażowania się w szybkie wykonanie tego Planu, a także włączenie nowych środków zmierzających do wzmocnienia roli społeczeństwa obywatelskiego;
12. wzywa Radę oraz Komisję do jednoczesnego rozważenia zmian w Planie Działania dotyczącym Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, który winien uwzględniać nowo zaistniałą sytuację, dając tym samym rządowi Ukrainy możliwość renowacji Planu w świetle głębokich aspiracji kraju w zakresie integracji z Unią Europejską; wzywa Radę i Komisję do włączenia do niego dodatkowych ofert, takich jak organizacja konferencji darczyńców na rzecz Ukrainy, na wzór konferencji darczyńców na rzecz Gruzji zorganizowanej w dniach

Czwartek 13 styczeń 2005

16-17 czerwca 2004 r.; wzywa Radę i Komisję do rozważenia ułatwień wizowych dla Ukrainy, niezwłocznego uznania Ukrainy za kraj o gospodarce rynkowej i poparcia dla przyjęcia Ukrainy do Światowej Organizacji Handlu w celu dalszego zacieśniania stosunków i wyjścia naprzeciw oczekiwaniom i nadziejom powstałym dzięki silnemu zaangażowaniu Unii Europejskiej w pokojowy przebieg pomarańczowej rewolucji;

13. wzywa Radę i Komisję do zaangażowania na rzecz niezależnych środków masowego przekazu, jak i ram prawnych, w których takie środki mogłyby funkcjonować;

14. wzywa Radę, Komisję oraz Państwa Członkowskie do rozważenia, poza środkami przewidzianymi w świetle Planu Działań dotyczącego Wspólnej Polityki Sąsiedztwa, innych form stowarzyszenia z Ukrainą, przedstawiając temu państwu jasną perspektywę europejską i odpowiadając na aspiracje wykazane przez ogromną większość narodu ukraińskiego, prowadząc być może w końcu do przystąpienia kraju do UE;

15. wzywa Radę, Komisję i Państwa Członkowskie do gospodarczego i administracyjnego wsparcia dla reform na Ukrainie za pomocą konkretnych programów i projektów, w tym wyraźnego wzrostu pomocy finansowej;

16. przypomina w tym kontekście postanowienia art. 49 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską, stanowiące, iż członkostwo otwarte jest dla wszystkich państw europejskich spełniających odpowiednie warunki i zobowiązania; oczekuje na zrównoważony proces transformacji kraju zmierzającego do tego celu oraz zobowiązuje się do wspierania i wspomagania Ukrainy w tym procesie;

17. jest zdania, że wynikły na Ukrainie kryzys stanowi dla UE test z zakresu starań na rzecz promowania demokracji, praw człowieka i poszanowania zasad państwa prawa we wszystkich krajach sąsiedzkich; podkreśla wagę zachowania stosunków dobrosąsiedzkich ze wszystkimi sąsiadami;

18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Parlamentowi i rządowi Ukrainy, Zgromadzeniom Parlamentarnym NATO i OBWE oraz Radzie Europy.

P6_TA(2005)0010

Tybet: sprawa Tenzina Deleka Rinpoche'a**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Tybetu**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Tybetu i praw człowieka w Chinach,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 2004 r.⁽¹⁾ w sprawie sytuacji w Tybecie i Tenzina Deleka Rinpoche'a,
 - uwzględniając dialog dotyczący praw człowieka pomiędzy UE a Chinami,
 - uwzględniając wolność religijną w Chinach, a w szczególności sprawę Juliusa Jia Zhiguo, biskupa prowincji Hebei w północnych Chinach,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 2 grudnia 2002 r. Sąd Ludowy Średniego Szczębla w Kardze w Tybetańskiej Autonomicznej Prefekturze Kardze, Prowincja Sichuan, skazał Tenzina Deleka Rinpoche, wpływowego i szanowanego lamę buddyjskiego, na karę śmierci z odroczeniem jej wykonania na dwa lata, natomiast jego asystenta, Lobsanga Dhondupa na karę śmierci bez odroczenia jej wykonania,
- B. mając na uwadze, że nie udowodniono, aby Tenzin Delek i Lobsang Dhondup brali udział w serii zamachów bombowych lub w podżeganiu do separatyzmu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0067.